

Хитра механіка.

Є в нас на селі зоггім не звичайний чоловік, звуть його Степаном. Всі наші селяни дуже його поважають. Чоловік він дуже бувалий, совістний і правдивий. Нікого він не боїть ся, всім правду — маму в очі ріже. Часом бувало, як заведе ся з писарем, старшиною або урядником — біда! Страшенно зубатий! От вже що правда, то правда, в кишеню за словом не полізе. Ті йому одно слово, він їм двайцять; на все відповіді найде, та ще й так чистенько, як на долоні вилложить; засоромить, осьміє при всіх чесних людях. Наколи хто з селян в біду попаде і начальство почне натискати або ще що трафить ся, то Степан готов послідне віддати і словом і ділом допомогти — нікого не боїть ся. Його порад всі слухають через те, що ніхто у нас жадного діла так не знає; декому прошене — скаргу написати, чи письмо, або просто так совітує, хто попросить, — всі йдуть до Степана. Хто за яким ділом приходить нікому не відмовить. За се саме всі наші мудрагелі дуже зненавиділи Степана.

Він всім їм став поперек горла тому, що вже нераз виводив їх на чисту воду, відкривав їх ріжні плутні та брехні проти світа. І лають же они його, матінко моя!! А заводитись з ним таки боять ся. Чоловік він дуже хитрий та сміливий, себе з'обидити не дасть; лише трошки — такого гармідери наробить, що они не раді що зачепили його. Сам він не знавшої губернії, десь з далека і попав він до нас не по своїй волі; його вислали до нас під наглядом поліції. А перед сим де-то він вже не був, мало не всю Росію обїздив. І всякого горя в своєму житю потерпів ся; прийшлося йому навіть з торбою ходити і в тюрмі сидіти, зі всяким горем знайомство мав. Лише не за кеські діла попав він в тюрму, а за те, що за своїми селянами дуже горячо обставав. Голодували они там, а начальство ніякої помочи не дало. Мир післав Степана до Петербурга зі скаргою на начальство, та щоб там добивав ся помочи. В Петербузі Степана забрали під арештом до дому